

מסרים מישויות עצים

תקשורים של שחר בן-פורת

מתוך הספר העתידי: עצ(ה) לחיים

איש-עץ: חוזק

כאשר אני מסתכל על החיים שלכם, על האנשים שאני פוגש, אני רואה את הכמיהה שלכם לחוזק.

אני רואה אנשים שמשתוקקים להיות חזקים יותר ועמידים יותר – לא להרגיש כל כך חלשים ולא מסוגלים, כפי שלפעמים אתם מרגישים. זו כמיהה, ואנשים פונים לעצים, לעיתים, כדי לקבל מאיתנו השראה. הם רוצים להיות חזקים כמונו, יציבים כמונו, ובעיקר עתיקים כמונו – אנשים מתפעלים מעצים שחיים הרבה זמן, כי בתוך תוכם הם רוצים גם כן לחיות הרבה זמן. לא להיות כל כך חלשים ולא מסוגלים, נכנעים לתכתיבים של זמן ומוות.

הכמיהה הזו מובנת, אבל אתם לא יכולים להשתחרר מהפגיעות שאתם חשים בעודכם חיים את חייכם.

אתם אכן מושפעים מכל מיני דברים – בין אם הם מתרחשים בתוכם ובין אם הם מתרחשים בעולם שסביב. אתם מושפעים, ואתם לא יכולים להימלט מאמת זו. זה עושה אתכם חלשים לפעמים, לפי ההרגשה שלכם, אבל זה גם עושה אתכם חזקים. האנושיות שלכם, שבאה לידי ביטוי בפגיעות שאתם חשים, היא דווקא מקור לחוזק.

גם אנחנו פגיעים. אני אמנם נוכח בעולם הזה ללא גזע ושורשים ממשיים, כאלה שאתם יכולים לראות ולגעת בהם, אבל כאשר אני מסתכל על כולנו, העצים, אני רואה את הפגיעות שלנו. אנו מושפעים ממזג האוויר וממה שקורה בעולם לאורך זמן. אנו מושפעים מבעלי חיים ומצמחים אחרים וגם מבני אדם. אנו מושפעים, וגם נפגעים, וגם צומחים, עד שאנו חדלים מלצמוח ומפנים את מקומנו. אז, בני אדם עושים דברים עם מה שנותר מאיתנו. לעיתים זה היער אשר מכלה אותנו, משתמש בנו כדי לצמוח ולהתחדש.

אנו פגיעים, וכך גם אתם, אבל אתם נוטים שלא לראות את זה. אתם לפעמים כורתים עצים וענפים תוך התעלמות מהפגיעות שמאפיינת אותנו. אתם חושבים שאנו לא מרגישים את הפגיעה, אבל היא אכן מורגשת במידת מה, גם אם החוויה שלנו שונה מזו שלכם, בני האדם.

אנו מרגישים פגיעה, אנו מרגישים כיצד דברים משפיעים עלינו, ואתם נוטים שלא לראות את זה. אם אתם כן מסתכלים עלינו, אתם מסתכלים על החוזק ועל העוצמה, ולפעמים מייחלים שתהיה לכם גם אחת כזו, אבל אתם לא יכולים להתחבר לעוצמה שלכם, לאותו חוזק, בלי להיות גם פגיעים, גם משפיעים וגם מושפעים.

כאשר נוצרתי לראשונה בעולם הזה, הוא היה ראשוני. בני אדם עוד לא היו בו, וגם היערות עוד לא כיסו את כל מה שיש. ביחד יצרנו את היער הראשון, שאחריו נולדו עוד ועוד יערות אשר כיסו את העולם כולו. רק בהמשך נוצרו בני האדם והעולם המשיך להשתנות, וכיום היערות כבר אינם מכסים את העולם כפי שהם כיסו אותו בעבר.

השתנינו, העצים, וכך גם בני האדם. אתם גיליתם את היכולת שלכם, את הכוח ואת החוזק, והתחלתם להשתמש בהם כדי לשגשג. לא רק כדי לשרוד בעולם הזה, כפי שהיה בזמנים קדומים, אלא כדי לשגשג. אתם אכן משגשגים, אך היערות נסוגים מהעולם הזה, שכן אתם משתמשים בהם כדי לשגשג.

אתם מושפעים מאשליה של חוזק שהיא אינה כל האמת, בטוחים שאם תשגשגו ללא כל התחשבות בסביבה ובעצמכם, כך אתם לא תהיו מושפעים משום דבר. אתם מנסים לנצח את הפגיעות שלכם ולהפוך להיות בלתי מנוצחים, אבל אתם לא באמת מצליחים. תסתכלו סביב – הפגיעות שלכם חשופה יותר מתמיד, ואתם אינכם באמת כל כך חזקים.

אני מציע, ממקום היותי, שתסתכלו מחדש על הדברים.

אני מציע שתראו את הפגיעות שלכם ותלמדו לחיות איתה בשלום. כאשר תפסיקו לנסות ולהתגבר על פגיעות, כך תגלו את הפגיעות שיש לעולם סביבכם, כולל לנו, העצים. אתם תהיו יותר רגישים להשפעה שלכם דווקא מתוך קבלה עמוקה לכך שאתם מושפעים ולא יכולים לשנות זאת. כאשר תחיו בשלום עם הפגיעות שלכם, אתם תמצאו דרכים חדשות כיצד לחיות בעולם הזה, מבלי לפגוע בעולם ומבלי לפגוע בעצמכם – בשונה מהאופן שבו אתם חיים היום, שמאופיין בפגיעות רבות מאוד.

החוזק שאתם מחפשים לא יבוא מכך שתהיו חזקים כמונו, אלא מכך שתגלו שהפגיעות שלכם היא חלק מכם ואינכם יכולים וגם לא צריכים להתגבר עליה. אז תראו יותר בקלות את הפגיעות שלנו, ותבינו שבמקום שבו חוזק נמצא, גם פגיעות קיימת; ותגלו כיצד אפשר לכבד את שניהם וליהנות משניהם ולחיות בעולם ולשגשג, מבלי לפגוע בו תוך כדי.

אישה-עצה: שורשים

אתם אומרים שעליכם להכות שורשים, וזה מה שאתם עושים: מכים את השורשים שלכם, שוב ושוב. אתם חושבים שאתם בונים את עצמכם, אבל למעשה הורסים את עצמכם. כי

שורשים מוכים, חלשים, אינם יכולים לשאת אתכם במלואכם.

אולי תפסיקו להכות שורשים? אולי תחזקו אותם, תצמיחו אותם? אולי תחזקו אותם במקום להחליש אותם?

אתם מכים שורשים בכל מיני דרכים ובכל מיני צורות. אתם עושים את זה בעיקר בעזרת המילים שאתם אומרים לעצמכם, וגם בעזרת ההתעלמות שלכם מעצמכם. אתם אומרים לעצמכם מילים לא יפות, מילים שאינן תומכות, וזה מהווה הצדקה לכך שאתם מתעלמים מעצמכם. אתם מתעלמים ממה שאתם צריכים וממה שאתם רוצים, מאמינים שעליכם להיות חזקים ולהיות עמידים ולא להיות חלשים; מאמינים שעליכם לחשל את עצמכם ולהשתמש בביקורת כדי לבנות את עצמכם; אבל מבלי לשים לב, אתם הופכים להיות כל כך חלשים.

פעם ידעתם לנוע. פעם ידעתם להקשיב ולנוע בעת הצורך. ידעתם, כי השורשים שלכם היו איתנים, הם היו חזקים וברורים. דרך השורשים ידעתם מה קורה בעולם שלכם, מה קורה מסביבכם, וידעתם – ואתם יכולים גם היום – מתי לנוע. כלומר, מתי לשנות עשייה ופעולה, מתי לשנות רעיון ומתי לשנות דעה. ידעתם, במקרים מסוימים, מתי לנוע ממקום למקום, להחליף מקום מגורים וארוחה ואווירה. ידעתם לנוע כי השורשים שלכם היו מחוברים, ברורים ואיתנים, ואתם הקשבתם לעצמכם.

בעולם שהיו בו פחות הסחות דעת ויותר תשומת לב, יכולתם להקשיב לעצמכם. למעשה, לא הייתה לכם ברירה – כדי לשרוד בעולם הזה, הייתם חייבים להתייחס לעצמכם ולהקשיב לעצמכם, אחרת לא הייתם מחזיקים מעמד.

בעולם המודרני שבו אתם חיים, אתם יכולים – לפחות כך אתם חושבים – להתעלם מעצמכם ועדיין להחזיק מעמד ואפילו להצליח. למדתם במרוצת השנים להתעלם מעצמכם, ולהחליף את אותה הקשבה פנימה, ואת היחס הבריא שלכם לעצמכם, בכל מיני תחליפים. תחליפים חיצוניים שמבטיחים לכם הרים וגבעות, מלאות ביערות נוצצים של כסף וזהב ואהבה וארוחה. אתם מכורים לתחליפים, בטוחים שאתם בכיוון הנכון, אבל השורשים שלכם חלשים, הם כל כך חלשים.

בעולם הזה שלכם, בזמן הזה, אתם מכורים לתחליפים, וממשיכים לספר לכם שאם תתעלמו מעצמכם אז תגיעו ליער הנכסף שבו הכול נוצץ והכול טוב. אבל איך תתקדמו עם שורשים חלשים? אם לא תקשיבו, איך תדעו מתי לנוע? אם לא תהיו מחוברים לעצמכם, איך תדעו לזהות את מה שטוב לכם? לא תדעו, וכך בני אדם הולכים לאיבוד, כמו שתילים של עץ אשר הרוח לוקחת אותם הרחק ממקור של מים ואדמה.

הקשיבו לעצמכם. הקשיבו. כבדו את עצמכם. תנו לעצמכם את מה שאתם צריכים ואת מה שאתם רוצים. אל תתחשבו כל כך במה שאנשים אחרים אומרים לכם. אל תנסו להיות

כמו אנשים אחרים. אל תתמכרו לתחליפים, ואם התמכרתם, אז מצאו דרכים להיגמל מאותם התחליפים, ולאט לאט תחזקו את המקור – את ההקשבה שלכם לעצמכם, את היחס המכבד שלכם לעצמכם, את המענה שאתם יכולים לתת לעצמכם.

כבדו את השורשים שלכם. השורשים הם אינם רק העבר, לא; השורשים הם בעיקר ההווה שלכם. מי שאתם כעת, מה שאתם מרגישים כעת, מה שאתם רוצים כעת, מה שאתם צריכים כעת. הקשיבו לעצמכם, תנו כבוד ויחס ומענה לעצמכם. כך תוכלו לחזק את השורשים שלכם.

אמרו לעצמכם מילים טובות, מילים מכבדות ומעריכות ואהבות. תנו עוד ועוד מהן, שכן מילים שכאלה הן הדשן שמאפשר לכם לצמוח בגאון. יחס מכבד ומילים טובות מחזקות שורשים, מחזקות הקשבה, כבוד ויכולת להשתנות ולנוע, ולהגיע ליער האמיתי, שהייתם חלק ממנו מאז ומעולם.